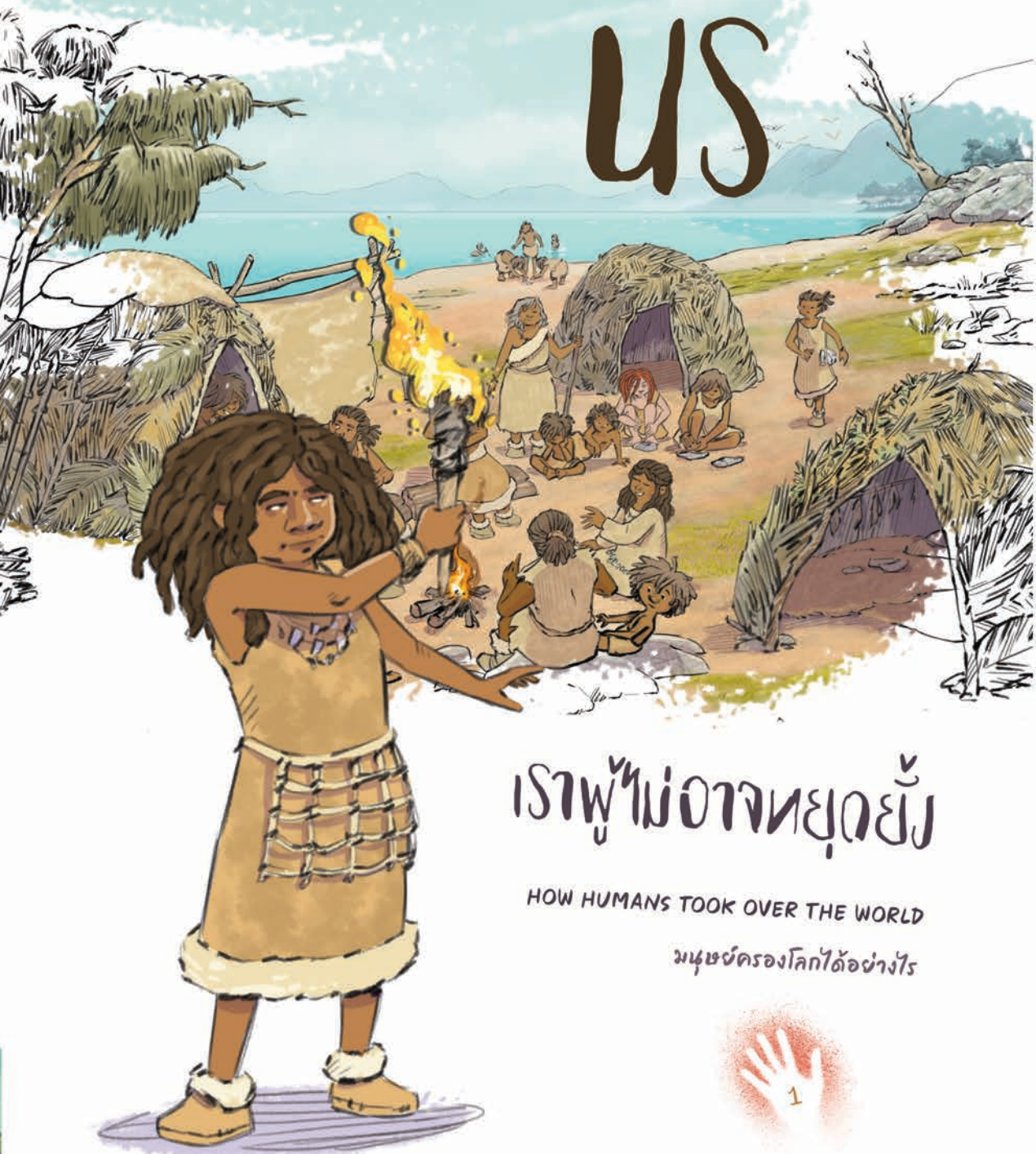

จากนักเขียนหนังสือขายดี เซเบียนส์ ยูวัล โนอาห์ แฮรารี

UNSTOPPABLE US

เราผู้ไม่อาจหยุดยั้ง

HOW HUMANS TOOK OVER THE WORLD

มนุษย์ครองโลกได้อย่างไร

แปล : ดร.นำชัย ชีววิวรรณน์ ภาพ : ริคาร์ด ชาฟลานา รุยซ์

UNSTOPPABLE US

เราผู้ไม่อาจหยุดยั้ง

มนุษย์อย่างพวกเราไม่อาจหยุดยั้งได้ ดูเหมือนจะไม่มีอะไรที่มาหยุดยั้งเราได้
เมื่อเราเผชิญกับอุปสรรค เราหาทางเอาชนะได้ เมื่อเราเผชิญหน้ากับสิ่งโต เราก็สร้างอาวุธขึ้นมา
เมื่อเราโดนมหาสมุทรอันกว้างใหญ่กั้นขวางไว้ เราก็สร้างเรือขึ้นมา
เมื่อรู้สึกว่าการโลกคับแคบ เราก็สร้างยานอวกาศ
แต่ดูเหมือนเราจะหยุดยั้งตัวเองไว้ไม่ได้เลย เราไม่เคยพอใจอะไรได้นานๆ ไม่ว่าเราบรรลุอะไรก็ตาม
เรายังต้องการมากขึ้นไปอีก แต่ไม่ว่าเราจะไปถึงที่ใด เราก็หาสันติสุขไม่ได้เลย
อะไรที่จะช่วยให้เราเอาชนะอุปสรรคทั้งหมดนั้นได้?
อะไรที่จะทำให้เราไม่อาจหาสันติสุขได้เลย?

นักสัจจนบนหน้ากระดาษ
ผู้แสวงหาความรู้และภูมิปัญญามาบรรณาการนักอ่าน

GYPZY

2.5 ล้านปี

มนุษย์วิวัฒนาการขึ้น
ในแอฟริกา
มีการใช้เครื่องมือหิน

6 ล้านปี

บรรพบุรุษร่วมกัน
คนสุดท้าย
ระหว่างมนุษย์
และชิมแปนซี

2 ล้านปี

วิวัฒนาการ
กำเนิดมนุษย์
จำพวกที่
แตกต่างกัน

ลำดับเวลาทาง ประวัติศาสตร์

1.5 ล้านปี

ใช้ไฟครั้งแรกสุด

50,000 ปี

เซเปียนส์แพร่กระจายข้าม
ไปยังออสเตรเลีย
เกิดการสูญพันธุ์ของ
สัตว์ใหญ่ในออสเตรเลีย

70,000 ปี

เกิดการเล่าเรื่องขึ้น
เซเปียนส์ออกจาก
แอฟริกา
เป็นจำนวนมาก

40,000 ปี

มีการพัฒนา
ศิลปะขึ้น

35,000 ปี

เกิดการสูญพันธุ์ของ
นีแอนเดอร์ทัลล์
เซเปียนส์เป็นมนุษย์
จำพวกสุดท้าย
ที่รอดชีวิตมาได้

300,000 ปี

เซเปียนส์วิวัฒนาการ
ขึ้นในแอฟริกา

15,000 ปี

เซเปียนส์แพร่กระจาย
ไปทั่วทวีปอเมริกา
เกิดการสูญพันธุ์ของ
สัตว์ใหญ่ในทวีปอเมริกา

400,000 ปี

นีแอนเดอร์ทัลล์
วิวัฒนาการขึ้นในยุโรป
และตะวันออกกลาง

เราผู้ไม่อาจหยุดยั้ง เล่ม 1: มนุษย์ครองโลกได้อย่างไร

UNSTOPPABLE US, Volume 1: HOW HUMANS TOOK OVER THE WORLD

ยูวัล โนอาห์ แฮรารี: เขียน

ดร.นำชัย ชีววิวรรธน: แปล

ราคา 365 บาท

UNSTOPPABLE US, Volume 1: HOW HUMANS TOOK OVER THE WORLD

Copyright © 2022 Yuval Noah Harari

Editors: Susanne Stark, Sebastian Ullrich

Cover design: Hanna Shapiro

Cover illustration: Ricard Zaplana Ruiz

ALL RIGHTS RESERVED.

Thai translation copyright © 2022 by Gypsy Group Publishing House LTD

© ข้อความและรูปภาพในหนังสือเล่มนี้ สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558 การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ไม่ว่าในรูปแบบใดต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน ยกเว้นเพื่อการอ้างอิง การวิจารณ์ และประชาสัมพันธ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

แฮรารี, ยูวัล โนอาห์.

เราผู้ไม่อาจหยุดยั้ง เล่ม 1 มนุษย์ครองโลกได้อย่างไร = Unstoppable Us Vol.1 How Humans Took Over The World.--

กรุงเทพฯ : ยิปซี กรุ๊ป, 2565.

175 หน้า.-- (Unstoppable Us).

1. วิวัฒนาการของมนุษย์. 2. มนุษย์ -- กำเนิดและบรรพบุรุษ. I. นำชัย ชีววิวรรธน, ผู้แปล. II. รุยซ์, ริคาร์ด ซาพลานา, ผู้วาดภาพประกอบ. III. ชื่อเรื่อง.

599.9

ISBN 978-616-301-762-8

บรรณาธิการอำนวยการ

: คราวภูมิ เกนุย์

บรรณาธิการบริหาร

: สุรัชย์ พิงชัยภูมิ

ที่ปรึกษาฝ่ายต่างประเทศ

: ศิริธาดา กองภา

บรรณาธิการเล่ม

: วันวิสา เขตตรง

กองบรรณาธิการ

: คณิดา สุตราม พรณิกา ครโสภา

เลขากองบรรณาธิการ

: กันยารัตน์ ทานะเวช

พิสูจน์อักษร

: SpringMusical ฌญัฐภัทร์ ศิรพงษ์เงิน

รูปเล่ม

: วรินทร์ เกตุรัตน์

ออกแบบปก

: Rabbithood Studio

ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด

: นุชนันท์ ทักษิณานันติต

ผู้จัดการฝ่ายการตลาด

: ชิตพล จันสด

ผู้จัดการทั่วไป

: เวชพงษ์ รัตนมาลี

พิมพ์ที่

: บริษัท วิชั่น พรีเมส จำกัด โทร. 0 2147 3175-6

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

: บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด เลขที่ 37/145 รามคำแหง 98

แขวง/เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ 10240

โทร. 0 2728 0939 โทรสาร 0 2728 0939 ต่อ 108

www.gypsygroup.net

www.facebook.com/gypsygroup.co.ltd

Line ID: @gypzy

สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมากเพื่อสนับสนุนทางการศึกษา สำนักพิมพ์ลดราคาพิเศษ ติดต่อ โทร. 0 2728 0939

ยูวัล โนอาห์ แฮรารี

UNSTOPPABLE
เราผู้ไม่อาจหยุดยั้ง

เล่ม 1

มนุษย์ครองโลกได้อย่างไร

HOW HUMANS TOOK OVER THE WORLD

ภาพโดย: ริชาร์ด ซาฟลานา รุยซ์

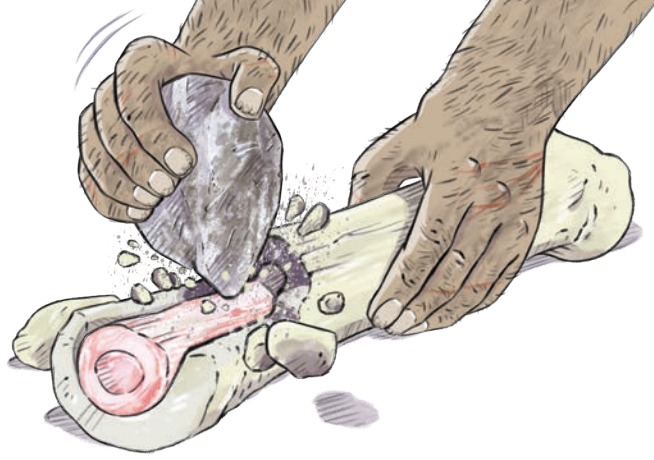
อุทิศแด่

สรรพชีวิต ทั้งที่สูญไปแล้ว ที่ยังมีชีวิตอยู่ และที่กำลังมาในอนาคต

บรรพบุรุษของเราผู้ทำให้โลกเป็นอย่างที่เป็นอยู่

เราสามารถตัดสินอนาคตของโลกได้

-ยู่วัล โนอาห์ แฮรารี

สารบัญ

ลำดับเวลาทางประวัติศาสตร์.....	2
คำอุทิศ	9
คำนำ.....	12
บทที่ 1: มนุษย์เป็นสัตว์.....	15
บทที่ 2: อำนาจพิเศษของเซเปียนส์	45
บทที่ 3: บรรพบุรุษของเราใช้ชีวิตกันอย่างไร?.....	77
บทที่ 4: สัตว์ทั้งหลายไปไหนกันหมด	135
เชิงอรรถ	169
กิตติกรรมประกาศ	170
คำประกาศไม่ยอมรับสิทธิ์ (Disclaimer)	173
แผนที่ประวัติศาสตร์โลก	174

เรื่องราวทั้งหลายเกี่ยวกับมนุษย์ เป็นอย่างไร?

การเติบโตเป็นเรื่องยากลำบาก ไม่ใช่แค่กับเธอและเพื่อนๆ แต่ยังลำบากสำหรับคนทุกคนและแม้แต่กับสัตว์ต่างๆ ก็ด้วย

การที่ลูกสิงโตจะเติบโตได้นั้นพวกเขาต้องเรียนรู้ว่าต้องวิ่งและล่าเหยื่ออย่างไร โลมาต้องเรียนรู้วิธีว่ายน้ำและจับปลา ลูกนกอินทรีจำเป็นต้องเรียนรู้ว่าจะบินและสร้างรังอย่างไร และเรื่องพวกนั้นก็ไม่มีเรื่องไหนที่ง่ายเลย

แต่สำหรับมนุษย์ การเติบโตกลับยากมากกว่านั้นอีก เพราะเราไม่แน่ใจว่าเราจำเป็นต้องเรียนรู้อะไรบ้าง สิงโตรู้ว่าจะต้องวิ่งและล่าเหยื่อ โลมารู้ว่าจะต้องว่ายน้ำและจับปลา นกอินทรีรู้ว่าจะต้องบินและสร้างรัง แล้วมนุษย์ล่ะต้องทำยังไง?

เมื่อเธอโตขึ้นเธออาจจะได้ขับรถแข่งที่เร็วเกินกว่าสิงโตตัวโตจะวิ่งสู้ได้ เธออาจจะบังคับเรือที่แล่นได้เร็วกว่าโลมาตัวโตจะว่ายน้ำเร็วเท่าได้ เธออาจจะบังคับเครื่องบินที่สูงเกินกว่านกอินทรีตัวโตจะบินสูงเท่าได้ เธออาจจะทำเรื่องอีกเป็นล้านเรื่องที่สัตว์ต่างๆ แทบจินตนาการไม่ออก เช่น สร้างเกมคอมพิวเตอร์เกมใหม่ ค้นหาชนิดใหม่ นำทีมสำรวจดาวอังคาร หรือนั่งอยู่กับบ้านดูโทรทัศน์ทั้งวัน มนุษย์มีทางเลือกมากมายยิ่ง! นั่นคือเหตุผลว่าทำไมการเป็นมนุษย์สักคนจึงเป็นเรื่องที่ชวนให้สับสนมากจริงๆ

แต่ไม่ว่าสุดท้ายเธอจะทำอะไรก็ตาม ถือเป็นเรื่องดีที่เธอได้รู้ว่า เหตุใดมนุษย์จึงมีทางเลือกมากมายตั้งแต่แรก มันเป็นเช่นนั้นเพราะเราเป็นผู้ปกครองโลกดวงนี้

ครั้งหนึ่งโลกดวงนี้ถูกปกครองโดยสัตว์มากมายหลายชนิดที่แตกต่างกันไป สิงโต หมี และช้างปกครองแผ่นดิน โลมา วาฬ และฉลามปกครองทะเล นกอินทรี นกเค้าแมว และแร้งปกครองท้องฟ้า แต่ปัจจุบันมนุษย์อย่างพวกเราปกครองไปทุกที่ ทั้งแผ่นดิน ทะเล และท้องฟ้า ทุกที่ที่เราไปถึงได้ด้วยรถยนต์ เรือ และเครื่องบิน โดยที่สิงโต โลมา และนกอินทรี ต้องหลีกเลี่ยงให้เราอย่างเร่งด่วน! สัตว์ทั้งหลายไม่อาจ

หยุดยั้งเราไม่ให้สร้างทางด่วนผ่านป่าของพวกเขาได้ พวกเขาไม่อาจหยุดยั้งเราไม่ให้สร้าง
เขื่อนคร่อมแม่น้ำของพวกเขาได้ และพวกเขาก็ไม่อาจหยุดยั้งเราไม่ให้สร้างมลพิษกับ
มหาสมุทรและท้องฟ้าได้เช่นกัน

อันที่จริงแล้วปัจจุบันนี้ มนุษย์ทรงอำนาจมากจนชะตากรรมของสัตว์ทุกชนิด
ต้องขึ้นอยู่กับเรา เหตุผลเดียวที่สิงโต โลมา และนกอินทรียังมีชีวิตอยู่ ก็คือเรายอมให้
พวกเขามีชีวิตอยู่ หากมนุษย์ต้องการกำจัดสิงโต โลมา และนกอินทรีในโลกให้หมดไป
เราก็ทำได้เลยภายในปีหน้า

นั่นเป็นอำนาจยิ่งใหญ่ทีเดียว และอาจนำมาใช้ในทางที่ดีหรือเลวร้ายก็ได้ การ
เป็นมนุษย์สักคน เธอจำเป็นต้องเข้าใจถึงอำนาจที่ตัวเธอมี และบริหารจัดการกับมัน

และเพื่อการนั้น เธอจำเป็นต้องรู้ว่า เราได้อำนาจนั้นมาตั้งแต่แรกได้อย่างไร

มนุษย์อย่างพวกเราไม่ได้แข็งแกร่งอย่างสิงโต เราไม่ได้ว่ายน้ำเก่งเหมือนโลมา
และแน่นอนว่าเราไม่ได้มีปีก! แล้วเรากลายมาเป็นเจ้าผู้ปกครองดาวเคราะห์ดวงนี้ได้
อย่างไร?

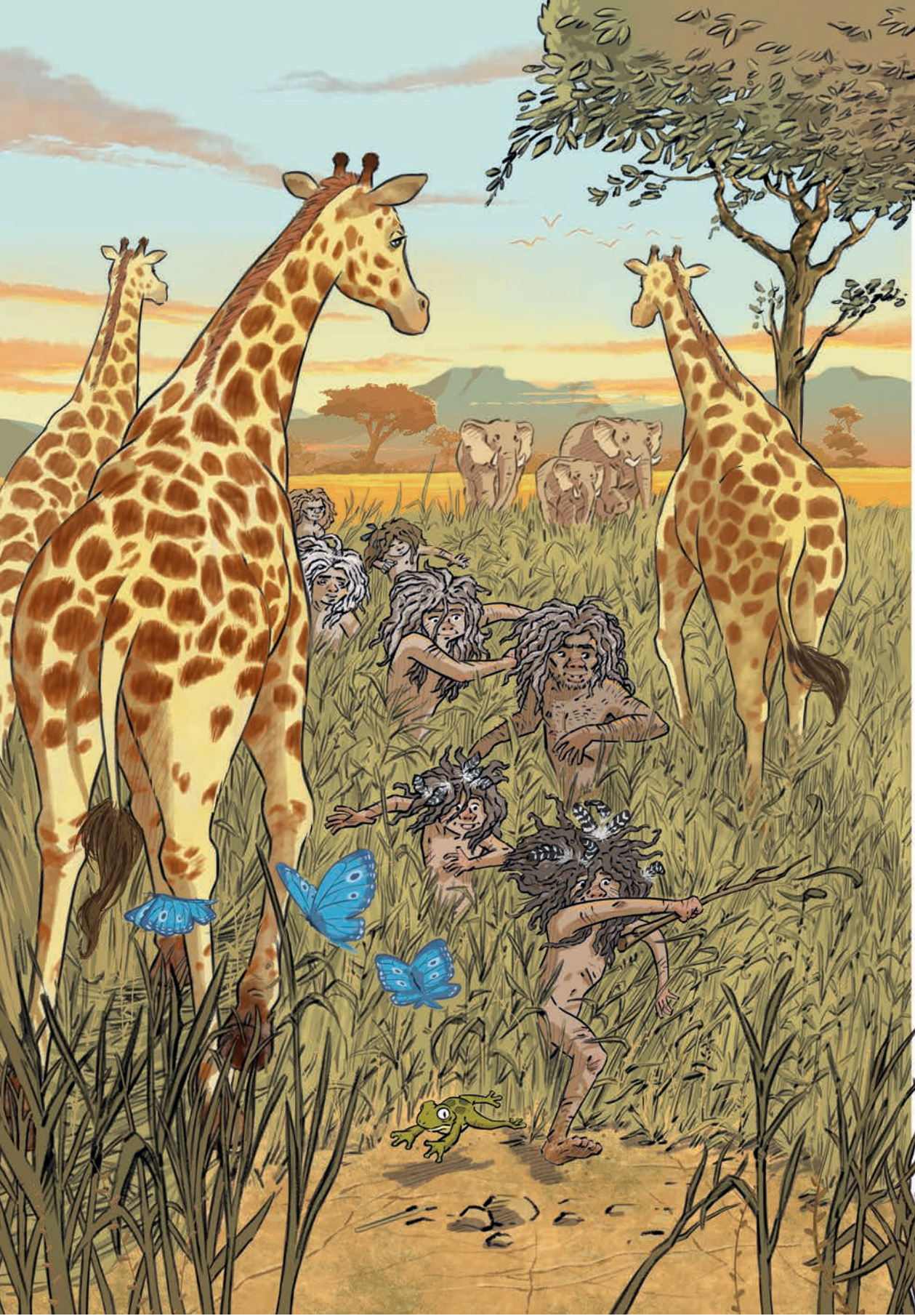
คำตอบสำหรับคำถามดังกล่าวนั้น เป็นหนึ่งในเรื่องเล่าที่แปลกประหลาดที่สุดที่
เธอเคยได้ยินมาเลยทีเดียว

และมันเป็นเรื่องจริงซะด้วย

1

มนุษย์เป็นสัตว์

เราเคยป่าเถื่อน

6 เรื่องของพวกเขาย้อนกลับไปได้ถึงหลายล้านปีก่อน ในตอนนั้นมนุษย์เป็นแคสัตว์ธรรมดาๆ ไม่ได้อาศัยอยู่ในบ้าน ไม่ได้ไปทำงานหรือไปโรงเรียน ไม่มีรถยนต์ คอมพิวเตอร์ และซูเปอร์มาร์เก็ต มนุษย์อาศัยอยู่ในป่า ปีนต้นไม้เพื่อเก็บผลไม้ ดมกลิ่นหาเห็ดไปทั่ว พวกเขากินหนอน หอยทาก และกบ

สัตว์อื่นอย่างยีราฟ ม้าลาย และบาบูน ไม่ได้กลัวมนุษย์ และไม่ได้ใส่ใจมนุษย์มากนัก ไม่มีใครนึกฝันว่าวันหนึ่งมนุษย์จะบินไปยังดวงจันทร์ สร้างระเบิดปรมาณู และเขียนหนังสืออย่างที่เธออ่านอยู่ตอนนี้ได้

ในตอนแรกมนุษย์ยังไม่รู้ว่าจะสร้างเครื่องมือได้อย่างไร บางทีพวกเขาก็ใช้หินกะเทาะลูกธนู แต่พวกเขายังทำคันธนู ลูกธนู หอก และมีดไม่เป็น **มนุษย์เป็นสัตว์ที่ค่อนข้างอ่อนแอ** และเมื่อใดก็ตามที่สิงโตหรือหมีลักตัวปรากฏตัวขึ้น มนุษย์ก็ต้องวิ่งหนีอย่างรวดเร็ว!

ปัจจุบันยังมีเด็กๆ มากมายที่ตื่นขึ้นกลางดึก เพราะตกใจกลัวว่ามีสัตว์ร้ายอยู่ใต้เตียง นี่เป็นความทรงจำจากหลายล้านปีก่อน ในตอนนั้นมีสัตว์ร้ายอยู่จริงๆ ที่คืบคลานเข้าหาเด็กๆ ในยามค่ำคืน หากเธอได้ยินเสียงเบาๆ ในความมืด มันก็อาจจะเป็นเสียงของสิงโตที่กำลังจะมากินเธอ หากเธอป็นขึ้นยอดต้นไม้อย่างรวดเร็ว เธอก็จะรอดชีวิต แต่หากเธอกลับไปนอนต่อ สิงโตตัวนั้นก็จะกินเธอ

บางครั้งเมื่อพวกสิงโตฆ่าและกินยีราฟ มนุษย์ก็จะเฝ้ามองจากระยะที่ปลอดภัย พวกเขาต้องการกินเนื้อ แต่ก็กลัวมากเกินไปที่จะเข้าไปใกล้ๆ แม้เมื่อพวกสิงโตจากไปแล้ว มนุษย์ก็ยังคงไม่กล้าเข้าไปใกล้ เพราะถึงตอนนี้ไฮยีนาก็เข้ามากินส่วนที่เหลือ และมนุษย์ก็ยังกลัวที่จะสู้กับกลุ่มสัตว์อันตรายพวกนั้น

สุดท้ายเมื่อสัตว์อื่นไปจนหมดแล้ว มนุษย์จึงย่องอย่างระมัดระวังไปยังซากเพื่อมองหาเศษเนื้อ...แต่สิ่งเดียวที่เหลืออยู่ก็มีแค่เพียงกระดูก ดังนั้นพวกเขาจึงไม่แยแสและเดินไปหากระดูกกินแทน

แต่แล้ว **ก็มีใครสักคนเกิดโศกเศร้าแว่ๆ ขึ้นมา** เธอคนนั้นใช้ก้อนหินขึ้นมากะเทาะกระดูกให้แตกออก เธอพบไขกระดูกอยู่ข้างใน มันคือส่วนเนื้อนุ่มๆ ที่อยู่ตรงกลางของกระดูก เธอคนนั้นกินไขกระดูกและคิดว่ามันอร่อยดี คนอื่นๆ เห็นเธอทำจึงทำตาม ในไม่ช้าทุกคนก็ใช้ก้อนหินเพื่อกะเทาะกระดูกและกินไขกระดูก สุดท้ายมนุษย์ก็รู้ว่าจะใช้งานอะไรบางอย่างที่มีแต่พวกเขาเท่านั้นที่รู้!

สัตว์แต่ละชนิดมีความสามารถพิเศษของตัวเอง แมงมุมชักใยและจับแมลง ผึ้งสร้างรังและผลิตน้ำผึ้ง ส่วนนกหัวขวานก็จิกตัวอ่อนแมลงออกจากลำต้นของต้นไม้ **สัตว์บางอย่างก็มีความสามารถพิเศษที่พิลึกมาก** เช่น ปลาพยาบาล พวกปลาเล็กๆ เหล่านี้ติดตามฉลามไปทั่ว รอจนกระทั่งฉลามกินเสร็จ เมื่อฉลามกินหนูน่าตัวเล็กเป็นของกินเล่น เขาจะอ้าปากกว้างและปลาพยาบาลทุกตัวก็จะว่ายเข้าไปกัดกินเศษหนูที่ติดอยู่ตามฟันของฉลาม ฉลามจึงได้รับการดูแลฟันแบบฟรีๆ และปลาพยาบาลก็ได้กินอาหารดีๆ โดยที่ฉลามสามารถจดจำปลาพยาบาลได้ด้วยวิธีการอะไรสักอย่างและไม่เคยเผลอकिनพวกเขาเลย

ถึงตอนนั้นมนุษย์โบราณก็มีความสามารถพิเศษของตัวเองแล้วเช่นกัน พวกเขา รู้ว่าการใช้หินกะเทาะเปิดกระดูกออก ทำให้พวกเขากินไขกระดูกที่อยู่ข้างในได้ เรื่องที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือ มนุษย์ได้เรียนรู้ว่าการสร้างเครื่องมือเป็นแนวคิดที่ดี

พวกเขาเริ่มใช้แท่งไม้และก้อนหินสร้างเครื่องมืออื่นๆ อีกสารพัด ไม่เพียงแค่ว่ากะเทาะเปิดกระดูกออก แต่ใช้แฉะหย่อนางรมออกจากก้อนหิน ใช้ขูดหัวหอมป่าและแคร่รอต แถมยังใช้ล่าสัตว์เล็กอย่างกิ้งก่าและนกต่างๆ

ในที่สุด มนุษย์ก็ค้นพบเครื่องมือที่น่าอัศจรรย์ใจมากกว่าไม้และก้อนหิน นั่นคือ **พวกเขาค้นพบการใช้ไฟ** ซึ่งไฟนั้นโหดร้ายและน่ากลัว

เมื่อสิ่งใดกินม้ลายไป เขาก็จะไม่หิวไปอีกนาน เขาจะนอนลงและหลับไป แต่เมื่อไฟกลืนกินต้นไม้สักต้นเข้าไป มันก็แผ่รังสีความร้อนมากขึ้น และกระโดดไปกิน

ตันแล้วตันเล่าอย่างดิบเถื่อน มันกินป่าทั้งป่าได้ภายในเวลาแค่วันเดียว ไม่เหลืออะไรให้เห็นนอกจากเถาเถาน แต่หากเธอพยายามจะจับหรือกอดไฟเอาไว้เพื่อให้มันหยุดแพร่กระจายไป มันก็จะเผาเธอด้วย ดังนั้น **สัตว์ทั้งหลายล้วนกลัวไฟ** พวกเขากลัวไฟมากกว่าที่กลัวสิงโตด้วยซ้ำไป อันที่จริงแล้วแม้แต่สิงโตเองก็กลัวไฟด้วย

แต่มนุษย์บางคนก็เริ่มสนใจไฟ เพียงแต่พวกเขาใช้มันในแบบเดียวกับที่พวกเขาใช้ไม้และหิน...

เธอเคยนั่งจ้องไฟ ดูเปลวไฟเต้นระบำไหม? นั่นก็เป็นความทรงจำจากมนุษย์โบราณอีกอย่าง ในตอนแรกนั้นมนุษย์เข้าใจไฟอย่างระมัดระวังมาก สังเกตมันจากรยะไกล ไม่แน่ว่าพวกเขาอาจค้นพบว่า ไฟผ่าทำให้ไฟไหม้ต้นไม้ พวกเขาอาจจะนั่งล้อมรอบมันและเพลิดเพลินใจไปกับแสงและความอบอุ่น แต่ที่ดียิ่งไปกว่านั้นก็คือ トラบไคที่ต้นไม้ยังลุกไหม้อยู่ จะไม่มีสัตว์ร้ายตัวใดกล้าเข้าใกล้พวกเขาเลย